

Opomíjené povolání

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

také v této „době koronavirové“ se na profesi zdravotního laboranta zapomíná, bohužel. Nezbyvá mi tedy než připomenout náročnost naší profese. Kdy jindy, než v tomto období je na místě ocenit velmi zodpovědnou práci, která je podmíněna vysokou odborností v několika oborech?

V médiích se skloňují zdravotnické profese, které si jistě zaslouží uznání. Také my si práce našich kolegů zdravotníků velice vážíme. Ovšem zmínka o profesi zdravotního laboranta žádná.

Většina veřejnosti si pod pojmem práce ve zdravotnictví představí lékaře, všeobecnou sestru, porodní asistentku či sanitáře. V nemocnicích nás totiž pacient nepotkává. Pracujeme v klinických laboratořích a až výsledek vyšetření je hmatatelným důkazem naší odborné práce.

Zdravotní laborant sice neposkytuje přímou péči o pacienty, ovšem zásadním způsobem ji ovlivňuje. Tato profese má tu nevýhodu, že je skryta před jejich zraky. Stanovení diagnózy lékařem se opírá bezesporu také o naši kvalitní práci, která je podmíněna odbornou erudicí, přesností, pečlivostí a s důrazem na detail. Za každým testovaným vzorkem je totiž pacient. Zdravotnická zařízení by bez laboratorní diagnostické péče vůbec nemohla fungovat, neboť bez laboratorních výsledků by lékaři jen velmi obtížně rozhodovali o další léčbě svých pacientů.

Dovolte tedy, abych poděkovala Vám, svým kolegům, za Vaši skvělou práci. Stále věřím, že přijde doba, kdy se uznání dočkáme. Naše povolání se tak dostane více do povědomí veřejnosti a nebude, především v médiích, tolik opomíjeno.

Společně s mými kolegy se těším na setkání s Vámi na našich konferencích, na kterých o naší práci zase budeme hovořit s nadšením a předávat si vzájemně své zkušenosti.

Přeji nám všem pevné zdraví a životní sílu.

Iveta Muroňová, předsedkyně SML